

ninger staaer det jo Enhver frit for at tillægge saamegen Vægt, han vil, eller ikke. Men jeg for mit Vedkommende skal bemærke, at jeg finder speciel Grund til, at det i ethvert Tilfælde i denne Sæstion ikke er tilraadeligt at ned sætte Udvalg og at foranstalte nogen stærk Revision af selve Finantsloven, deels af de Grunde, jeg alt har anført, og deels fordi jeg ogsaa finder, at Lovens Bessaffenhed er i sin Heelhed tilfredsstillende. Jeg maa af de samme Grunde ønske, at de private Forslag, der maatte blive stillede til Sagens 2den Behandling, indskrænke sig til noget i finantsfel Henseende overordentlig lidet Betydende, og Noget, som med Hensyn til Principet ikke vil kunne antages at vække nogen stor Strid eller Modstand, men, hvad jeg ved Siden af at udtale dette Ønske tillige maa bede det høitærede Ministerium at være opmærksom paa, er, at hvis vi ikke ved vor Tale eller vore Voteringer her tilveiebringe nogen mærkelig Forandring i Finantsloven, det da ikke vil betragte det som en saakliff. Afendsgjerning, at Finantsloven er færdig, fordi den er færdig i Folkethinget. Jeg vil ret indstandig bede den høitærede Regjering om ikke at sætte sig fast i den Anskuelse, at det dermed er gjort, at der er bragt Enighed tilveie med Hensyn til Finantsloven imellem Folkethinget og Regeringen, men derimod altid at forudsætte og holde fast paa, at Finantsloven ikke er færdig, inden den har faaet Landstingets Consents.

Indenrigsministeren: Det Sidste kan jeg forstikke den ærede Landstingsmand om, at Regjeringen bestandig er sig fuldt bevidst. Jeg reiste mig forresten, fordi jeg troede at maatte bemærke, at jeg ingenlunde kan erklære mig enig i Alt, hvad der blev fremsført af den ærede Rigsdagmand for Helsingør (Kirc).

Jeg skal ikke nærmere gaae ind derpaa, da det vilde vidtløstiggjøre Sagen. — Derimod behøvede jeg vel egentlig ikke at give den samme Erklæring, at jeg ikke i Et og Alt kan være enig med den ærede Rigsdagmand ligeoverfor mig (Morgaard), men jeg troer, han seiler meget, hvis han antager, at jeg skulde kunne stille Ændringsforslag i den Retning, han har anført. Jeg kan virkelig ikke stille Ændringsforslag om, hvilke Communer der skulle bidrage til Seilsadsen af Bøgestrømmen; skulde jeg kunne det, maatte jeg jo kjende disse Communer, som jeg har erklæret ikke eksistere eller ialtsald falde sammen med alle Communerne i hele Danmark. Hvad jeg forresten skal henlede hans Opmærksomhed paa endnu, er, at Regjeringen, som det jo ogsaa af selve Finantslovudkastet vil sees, ingenlunde er gaaet ud fra, at det alene skulde være Løgstorcanalen, hvortil der skulde ydes Bidrag af Communerne. I § 14 under Nr. 15 findes saaledes opført en Sum af 7000 Rd. til Tilskud til Afholdelsen af Udgifterne ved en Udbygning af Farvandet gennem en Deel af Guldborgsund mellem Lolland og Falster; der til bidrage Communerne Deres og Regjeringens Sit, og det er de samme Regler, man antager der skulle følges for Fremtiden.

Re t t e l s e.
 Nr. 62, Sp. 946, Lin. 5 f. n.: „under Get“
 læs: „under Ed“